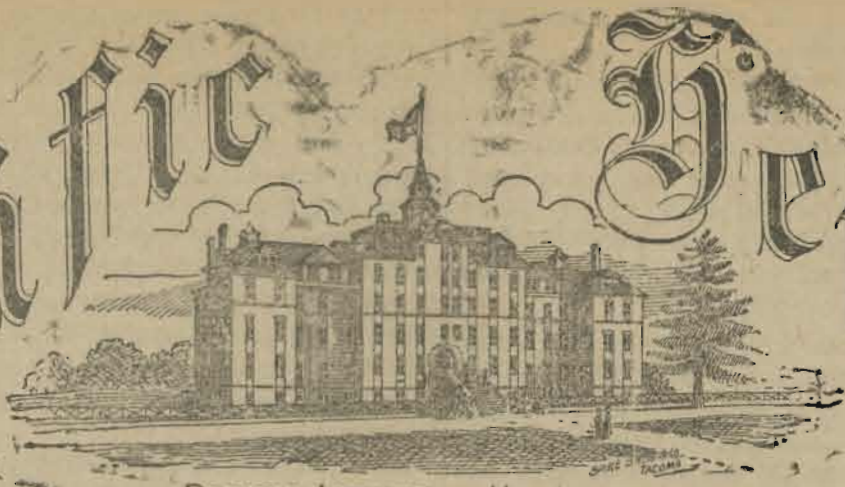

Wacisfic Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 16.

Parkland, Wash. 20. April 1896.

6te Aarg.

En Kristens sande Frimodighed for Guds Dom.

Skrevet af en Jurist, der tilforn havde studeret Teologi, og opsat af ham paa hans Dødsleie, efter hans Død funden iblandt hans efterladte Papirer og derefter offentliggjort i "Jydste Efterretninger", trykt i Aalborg Anno 1769.

Giv Sag og Søgmaal, naar du vil,
Min fri og frelste Sjæls Misunder!
Sig sandt, sig Lygn, tag fra, tag til,
Brug Ranter, som jeg et udgrunder!
Bliv Bidne om hver Ting, du ved,
Det al min Skuld udfinder,
Regn op, hvor tidt min Fod den gled,
Og hvad du har i friske Minder!

Jeg skænes da til Sinai,
Men Gud ske Lov, jeg skal ei møde.
Jeg blev fra Stregheds Ret kjøbt fri
Paa Golgatha, da Jesus døde.
Der vendtes Rettens Blod omkring,
Der stik min Sag en anden Tone;
Thi Zion blev mit Bernetning,
Min Doerret blev Raadens Trone.

Jordpante Mand! mød her og skjælv!
Giv Lyd, giv tabt, idet du hører:
Det er din Hovedknuser selv,
Som her min Sag saa herligt fører.
O, spar Betskyldnings Pileklub,
De kan mig ei et Haar bestabe!
Min Dommer, en forsonet Gud,
Vil ei jordpante, men fortabe.

Sandtighed! du møder vel,
Du er saa upartist et Bidne.
Du vidner da med Ret og Skjel,
At mine Synder ere Bidne,
At mine Feit de ere fler
End Sand i Strand og Gran i Solen;
Og ved du ellers noget mer,
Saa dølge det ei for Raadestolen.

Min Talsmand skæer af min Skuld,
Var end al Verdens Synder mine,
Saa lægtes dog min Syndebyld
Bed Kræften af hans Saer og Pine.
Hans Blod har talt saa vel for mig,
Den Tid hans Hoved var nedbøjet,
At jeg kan vinde Gimmerig
Bed ham, som taler nu oppjøiet.

Denne herlige Sang, som er funden blandt gamle Papirer paa Herregarden Marvinslund, har jeg fundet saa kjær for mit eget Hjerte, at jeg kan ikke andet end offentliggjøre den, da vistnok mange Hjertes kan have Trøst og Styrke af den. Den viser tillige, at kristne dengang tænkte som kristne i den gamle Kirke og som kristne i vore Dage.

Guad Sangen særlig betoner, er jo dette: hele min Skuld er betalt ved Kristi Død paa Korset.

Det er noget, enhver jo nok ved; men iblandt kristne er der ikke saa saa; der aldrig rigtig kommer til at hvile deri; og derfor er det nok værd at tænke lidt nærmere derover.

Midtpunktet i Kristendommen er Kristi Død, Kristi Blod — det er ogsaa Menighedens Opsættelse gennem Lidelserne til Trods for, at mange enkelte af Menigheden aldrig har rigtig hvilet deri.

Paulus betoner det stærkt flere Steder, men særlig i Galaterbrevet, 3 Kap. 1 B., hvor han majestætisk og helligt harmfuld udbryder til det Folk, der havde modtaget saa herlige Ting:

"O, I uforsandige Galater! Hvo har forkyndt eder, at I ikke lyde Sandheden, eder, hvem Jesus Kristus var malet for Dine som korsfæstet iblandt eder."

Dette Folk havde modtaget Korsets Evangelium, men vendte nu for en stor Del tilbage til Loven, hvori der aldrig kan være Hvile; og dette sørgede Paulus over.

Sluttelig vil jeg blot anføre, især da der er Mennesker, som ikke tænker ret meget paa Kristi Blods store Belydning, at endogsaa i Himmelen skal der lyde Lov og Pris om Jesus, som løskjøbte Verden med sit Blod.

Ordene derom findes i Johannes Aabenbaring, 5 Kap. 11—12 B.:

"Og jeg saa og hørte en Røst som af mange Engle rundt om Høisædet og Væsenerne og Presterne, og deres Tal var titusinder Gange titusinder og tusinder Gange tusinder; og de sagde med høj Røst: Lammet, som var slagtet, er værdigt til at modtage Magten og Rigdom og Visdom og Kraft og Ære og Herlighed og Betsignelse." — Krbf.

Overvind det onde med det gode.

Det var midt om Natten i en af de store amerikanske Jernbanekupere, som rummer i det mindste 24 Personer.

Toget var netop standset ved en Station, som i denne tidlige Natte-time lå i den dybeste Ro og Stillehed.

De fleste reisende var halvveis faldne i Søvn, og ingen rørte sig; kun nogle nysankomne beredte sig til den lange Rejse ved at støbe sig ind i deres Tæpper.

Pludselig lød fra den tilspændende Kupe en raa Stemme, som gav sig til at synge en liderlig Vise med urene og vanhellige Ord.

De reisende blev forbitrede, dels fordi denne uforslammede Sanger forstyrrede deres Ro, og dels fordi de var nødt til at høre paa den afstødende Vise, som trængte ind i alles Øren.

"Hvorfor bringer man ikke dette skrædelige Menneske til Taushed?"

"Hvor skammeligt at lade ham synge saadanne Ting!" udbød nogle.

Da hæver pludselig en anden Stemme sig, en liden Piges klare, blide, lidt frugtfulde Stemme. Tydelig synger hun en velbekendt Salme, hvis Ord begynder saaledes:

"O, hjælp mig, Herre Gud, mit Frelser hjære,
At fylde Jord og Himmel med din Pris!
Dig være evig Tak og Lov og Ære
Min Gud og Fader, kjærlig, mild og vis!"

Rekke var hun begyndt, før andre stemmede i med, og snart lød et helt Kor, som ganske overdøvede den ondskabssfulde Sanger; en mangesstemmig Loosang havde afløst den gudsbespottelige Vise.

Denne lille Pige havde vist sine medreisende, at det bedste Middel til at besejre det onde er at overvinde det med det gode.

En hvid Rose.

En ung velhavende Dame blev omvendt til Gud, og af Kjærlighed til sin Frelser søgte hun sig drevet til at besøge de elendige og ulykkelige Fanger i Fængslet. En Dag, da hun skulde gaa derhen, gik hun ned i Drivhuset og lod Gartneren fylde en stor Kurv med Blomster. Idet han skulde lukke Kurven, saa hun en ualmindelig smuk hvid Rose og bad ham lægge den til de andre.

"O nei", sagde Gartneren, "den har jeg bestemt til Dem selv i aften."

"Jeg har mere Brug for den nu," sagde hun og tog den med sig.

Da hun naaede Fængslet, begyndte hun at uddele Blomster og Traktater til alle Fangerne: paa Kvindeafdelingen og havde et venligt Ord til dem alle.

"Har jeg nu set alle Fangerne?" spurgte hun Opsynsmanden.

"Nei, der er endnu en; mer herde kan De ikke saa at se, hun fører et saa smudsig Sprog, at det vilde støde Dem altså meget at høre hende."

"Hende mau jeg netop se. Jeg har endnu en Blomst tilbage, den sikreste af dem alle. Kan De ikke føre mig til hende?"

Da de nu stod ligoverfor hinanden, var adskilt ved et Jerngitter, blev hun hjulpet af Forbundsler, hvorefter hun for. Saa hun rakte hende den prægtige hvide Rose. Da hun vendte sig om for at gaa, hørte hun et hjerteskerende Stig; og den Stemme, som før havde raset, mumblede kun et ene Ord: "Moder, Moder, Moder!"

Den følgende Uge kom hun igjen. Opsynsmanden traadte hende imøde og sagde: "Den Kvinde, som De besøgte i forrige Uge spørger uafslædelig efter

Dem. Jeg har aldrig set noget Menneske saa forandret."

Snart var de to alene sammen i Celleren, og den bødserdige Fange fortalte sin nye Veninde sin sørgelige Historie.

"Den hvide Rose var netop Mage til en, som stod udenfor vor Dør i mit Barndomshjem, — og den var min Moders Yndlingsblomst. Hun var en from Kvinde, og min Fader var en agtet Mand. Jeg kom paa Afveje, og efter at have knust min Moders Hjerte rejste jeg til Amerika, hvor jeg er sunket saa dybt, som vel et Menneske kan synke. Sig mig, er der endnu Haab for mig?"

Da frembrød der en bedre Tid, medens disse to blev fortrolige med hinanden. Damen afslagde endnu mange Besøg i den trange Celle; hun forekom dens Beboerinde som en Hjets Engel.

Da endelig hendes Friheds Time slog, gik hun, drevet af Kristi Kjærlighed, ud i Verden for at redde dem, hvis Liv var ligesaa elendigt, som hendes engang havde været.

Guad er Tro?

Vi gjør os ikke altid nogen rigtig Forestilling om, hvilke Vanstækeligheder de vilde Folks uudvilede Sprog voldte den kristne Missionær, der staar med den store Opgave at gjøre Evangeliets store Sandheder forstaaelige og levende. En særdeles interessant og oplysende lille Scene fortæller den bekjendte Missionær Baton fra Ny-Hebriderne om, hvorledes han opdagede Ordet for "Tro" i Udvædsproget.

Længe tænkte det at være ganske umuligt at finde noget Ord, der virkelig udtrykte, hvad vi mener med Ordet "Tro", og Arbidet paa at oversætte Bibelen truede med at gaa helt ihjæl af den Grund. De indviede kunde ikke skjælnne mellem "at høre" og "at tro." For Exempel, naar en indfødt blev spurgt, om han havde hørt noget bestemt, saa vilde han svare, hvis han troede paa Udspagnets Nødvendighed: "Jeg har hørt det," men hvis han ikke troede, at det var sandt: "Jeg hørte det ikke," hvormed han ikke mente, at hans Øre ikke havde opfanget Ordene, men at han ikke fæstede Lid dertil. Men et saadant Udtryk for "Tro" kunde ikke bruges; hvorledes skulde da et saadant Sted oversættes som: Troen kommer derved, at man hører? Missionær Baton bad tidlig og sent til Gud, at han vilde vise Vej, men alle Forsøg og alle Gæstfrihænder var ganske forgæves.

En Dag sad Baton i sin Stue og grændede paa det stadig ubesvarede Spørgsmaal; han sad paa en alminde-

lig Stol med Fædderne paa Gulvet. Der kom en opvakt og intelligent indfødt ind ad Døren, og den Tanke greb Paton, at han skulde forsøge det gamle Spørgsmaal i et nyt Lys. "Tala" sagde han, "hvad gjør jeg nu?" "Kor-kae, ana, Misi." "Du sidder ned," svarede den indfødt. Paton løste nu sine Fædder op fra Jorden og lænede sig tilbage i Stolen i en hvilede Stilling, og spurgte saa: "Hvad gjør jeg nu?" "Fakarongrongo, Misi." Det betyder: Du læner dig ganske. Men: Du har lært dig op fra enhver anden underføttende Ting. "Der har vi det," raabte Paton med hellig Glæde over, at hans Bøn var hørt. "Nu er Fakarongrongo Jesu ea anea moure (at læne sig til Jesus for det evige Liv) mange forhendværende Hedningers salige Erfaring.

Frelst ved Trommen.

(En sand Historie.)

Paa en klar Sommerdag for næsten 130 Aar siden saaes endel engelske Soldater adspredte i en smul Fjelddal i det nordlige Skotland. Hvis man kunde have hørt deres Løje og undertiden brede Stemmer, vilde man have forstaaet deres Grunde bedre, end Skotterne i de Egne gjorde, thi deres Sprog var ligesaa fremmed, som deres Grunde var uvelkommen for Fjeldlænderne.

Hvis de af og til mødte en Bonde, kunde de ivrigt og barsk gjøre ham et Par Spørgsmaal; men Bønderne søgte ledbankigt at undgaa Soldaterne, og dikkedes Bei gik over en øde, klippesuld Egn, hvor der ofte ikke fandtes hverken Bei eller Sti, og hvor de uden Beviser maatte forsøke sin Søgen; og dette var en Søgen, som ikke foraarjagede dem lidet Besvær.

Ofte steg den kommanderende Officer af Hesten for at følge Faarefjæs Syngninger, der ledede til flere Guler og Fjeldløster, som kunde have skilt en liden Hær, og ligesaa ofte vendte han harmfuld og fluffet tilbage. Disse for-gjæves Anstrengelser bidrog ikke til at sætte Mændene i bedre Humør; thi de, vare jultne, og det er forbausende, hvorledes Appetitten stærrer i den friske Fjeldluft. Havde den uheldige, som de søgte efter, været inden Hørevidde, vilde han have skjælv ved at høre de Trusler, der udsådes imod ham af de fluffede Spjældere.

Skotland var dengang i en sørgelig Tilstand; de smilende Dale og de purpurfarvede Dyrgheder, som den retfærdige nu synes saa godt om, havde hver en sørgelig Historie at berette om Blodsudgydelsen eller Ødelæggelse, og Erindring herom bragte de uheldige Bønder til at hade "Rødhjolerne", som var Skyld i deres Elendighed. De rygende Straaløge paa mange smaa Bønder-gaarde, de tomme Fjæs og de ødelagte Kornmarker, Alt talte om Krig i dens grusomme Skikkelse. Det store Slag ved Culloden (27de April 1746) hvor Tusinde var faldne, kæmpende for en haabløs Sag, havde lydt Bandet med Enfer og Faderløse.

Høvdingerne, som havde ført sine Klaver imod Hertugen af Cumberland's Tropper, var især af Regjeringen bestemte til at ødelægges, og store Pengesummer blev offentlig udlovede for at fange dem: Summer, hvoraf Halvdelen var nok til at bringe Velstand til hele Distrikter, hvis der iblandt de forhungrede Beboere skulde findes Nogen, som

vilde have modtaget de tilbudte Bet- penge.

Længe vilde Regjeringen ikke tro paa, at stolte Bønder kunde modstaa den fristende Volkemad, og man forundrede sig høilig over, at en Race, som af de danske Klasser i England ikke blev betragtet som stort bedre end vilde, skulde betænke sig paa at røbe sine slagne Ansørers Skjulessteder.

Det Parti, som vi har seet gennem- søgende en Fjeldbegn, var sendt for at gribe og medbringe "død eller levende" en Mand, hvis kraftige Hjælp var bleven ydet den uheldige Prins Karl Edvard. Han havde hverken sparet Liv eller Formue i den unge Reetendents Sag, og havde man seet, hvorledes Flammerne fortærede hans Fædreneft, vilde man ikke have jordret andet Bevis paa hans Kjærlighed til Huset Stuart.

Cluny MacPherson var ligesaa elsket af sine Klansmænd for sine gode Egenskaber, som han var agtet for sin Rang og sin Stilling. Din simpleste Arbejder paa hans Gods vilde i næsten have ofret sit eget eller en af sine Hæres Liv end lystet til Tilbudet om Blodpenge for sin Høvding. Og de 10,000 Pund Sterling, som Kong Georgs Ministre havde bestemt som Belønning for den, der bragte denne oprørske Underjants Hoved, blev betragtede med Ringeagt og Harm af Mænd, der neppe havde Mad til Bivets Ophold.

Den kommanderende Officer gav til- sidst sine Folk Ordre til at holde inde med sin Søgen, som lyntes ganske for-gjæves, og jaaledes beredede de sig nu til at vende tilbage til sine Kvartierer, da de ved at naa en klar Omsvining af Veien stødte paa en ung Gut, der bar i Haanden noget, som ved en nærmere Undersøgelse viste sig at være en deilig Rjødret. Dieblifte ig blev han om- ringet, en Pistol rettet mod hans Hoved, og han kystedes for at være i den faaede Høvding's Tjeneste og at hjælpe til at slæbe ham. Hans Forvirring og de usammenhengende Svar, han gav, blev anset som Bevis paa Rigtigheden heraf, og han blev befaleet at føre Mændene hen til sin Herres Skjulesked, hvor han tydelig nok agtede sig hen. Nødsd han ikke urettselig, skulde den være ham d. s. Den stolte Gut, der var ganske forstummet ved det pludselige Syn af Soldaterne, hånslat blot om, at de vilde slaae hans Liv, idet han til Gjengæld lovede at føre dem hen til den Hule, hvor hans Herre var skjult.

Atter tog Soldaterne en anden Vej, i Spidsen for dem pillede Gutten, der paa hver Side havde en Soldat med et ladt Øvær i Armen, rede til at stude ved det første Tegn paa Forræderi. Efterhaanden som de trætte og mødige marscherede en halv Milsvæi ind igjen- nem en af Landets vildeste Egne, gav de mindre og mindre Agt paa Fangen, som de endog begyndte at spørge med over hans Grunde og over hans Taabelighed. Gutten, der nu var kommen mere til Sand og Samling igjen, betragtede med Forbauselse Soldaternes Baaben og Udruining, især vakte den store Tromme hans Opmærksomhed, og da han paa daarligt Engelsk udtalte sin Forundring over den, og spurgte, hvad det var for et Lyr, som de førte med sig i det store Vær, vakte hans Spørgsmaal Soldaternes tydelige latter. Til Svar gav Trommeslageren sig til at tromme Tappenstreg, som vandt den unge Høilænder's største Vished, saa at han endog

tilbad Trommeslageren Middagsmaden, som han endnu bar, for at saa Lov til at tromme lidt paa det mærkværdige Instrument. Dette havde Trommeslageren intet mod; han astog hurtigt Remmene som Trommen hang i, og Gulten slyngede dem om sin egen Hals.

Ikke saasnart var han imidlertid kommen i Besiddelse af den forsmåede Stat, især han greb Trommestikkene og med langfra svage Hænder benyttede dem, saa at Lyden gjentog sig og hørent mellem Fjeldene, og Soldaterne brede befalede ham at holde op.

Det varede ikke længe, før de kom til Indgangen af en Hule, godt skjult af overhængende Buske, og Soldaterne ilede raskt ind i den, opfyldte af Haabet om at kunne overraske og gribe den saa længe søgte.

Men hvor stor var ikke deres Skuffelse og Harm ved at finde tydelige Spor af, at Hulen nylig havde været beboet, men at Beboeren—Høvdingen—nu var væk.

Længe, men forgjæves søgte de rundt- om. De hjerne Trommeslag havde ad- varet ham, han forstod, at Soldaterne var i Nærheden, og tallet være Gultens Kjærlighed og Rægt lykkedes det ham atter at undfly sine Forsøgere.

Soldaternes og deres Ansørers Mis- fornyelse var stor, da de med usorretet Sag maatte vende om; men ikke den ringeste Mistanke faldt paa Gulten, hvis næsten taabelige Udseende ikke vakte nogen Anelse om, at det var ham, som ved sin Kægtige Baasund havde frelst sin elskede Herre, og han blev sat i Frihed.

Efter i ni Aar at have holdt sig skjult mellem sine tro og hengivne Folk flg- lede Cluny MacPherson til sidst til Frankrig, hvor han forblev til sin Død.

Smættæk fra Orerne i Stil- lehavet.

(Af M. S. Lange.)

Missionær Rott, der i sin Tid, virkede paa Sydhavsøerne, læste ved en Guds- tjeneste det tredje Kapitel i Johannes Evangelium. Da han havde læst det 16de Vers, blev han afbrudt af en ind- født, der havde lystet med spændt Op- mærksomhed: "Hvad er det jeg hørte? Hvad var det for Ord du læste? Læs dem igjen." Mr. Rott læste Verset igjen. "Thi saa har Gud elsket Ver- den" osv., og den indfødt raabte: "E- det muligt? Kan det være sandt? Gud elsker Verden og Verden stier ikke elsker Gud! Gud elskede Verden saa høit, at han sendte sin Søn at dø! Kan det virkelig være sandt?"

Missionæren læste Verset tredje Gang og forsikrede den stakkets Hed- ning, at det var sandt, hvad der stod skrevet, og at dette Budskab gjaldt ham og alle Synderne paa Jorden.

Deite var formegret for den arme Mand; han brast i Graad og gik bort paa et ensomt Sted, for der i Stilhed at overveie, hvad han havde hørt.

Paa en ensom Ø ude i Stillehavet tilbad de indfødt en Gud, som de kaldte "Dro", og paa deres Aitere flød Men- neskeblod. Evangeliet var da udbredt paa flere af Øgrupperne og annammet af tusinder. Drotlæberne paa hin en- somme Ø havde hørt tale om den nye Gud, som de kaldte Tetu (Jesus). Mange nedbrød sine Altare, bad ikke mere til Dro, men kom dagligen sam- men og bad: "O Tetu, kom til os og

bliv ogsaa vor Frelser." Forat adskille sig fra Drotlæberne, bar de et hvidt Baand om Armen og formandede hinan- anden til at leve gudlystige og afstaa fra Morb, Tyveri og Bedrageri.

Missionær Williams besøgte Den se- nere og prædikede "Tetu" for dem. De annammede Sandheden og blev kristne

* * *

I Aaret 1814 begyndte Englænder- ren Samuel Marsden at prædike Guds Ord for Maori-folket paa New Zealand. Hedningerne annammede Evangeliet, lod sig bære og bekjendte Frelseren med fromdighed.

Engang besøgte nogle hvide fra det kristne Europa New Zealand. De h- yrede nogle indfødt til at bære sit Løje, da Maalet for deres Vandring saa langt borte. De bar i flere Dage og omfærd kom Søndag.

De hvide ønskede at gaa videre, men de indfødt, der var kristne, vilde ikke gaa et Skridt den Dag, da det var Sab- bat, men forblev paa Stedet, læste, bad og samtalede.

Ved Fremkomsten nægtede Mændene at betale Maorierne for Bæringen, fordi de ikke havde baaret paa Søndag.

"Men hvad skal vi da gjøre med Guds Lov, som siger, at vi skal hel- ligholde Hviisdagen?" spurgte de ind- født. "Hvad har vi med Guds Lov at gjøre? Den kommer ikke os ved," svarede Mændene fra det kristne Land, "Den Lov vedkommer eder en hel Del", svarede en af de indfødt alvorligt, "thi havde det ikke været for Guds hellige Lov, saa havde vi røvet eder og slaaet eder ihjel. Sameget vedkommer ial- fald den Lov eder.

Han gav sig selv.

For nylig læstes i et blad en Anek- dote om en liden skotsk Gut, der gjorde et Besøg, og man mener, han holdt det, ogsaa.

I Skotland, for mange Aar siden, saa lyder Historien, gik en Gut en Dag til et Missionsmøde. Hans Hjerter var dybt bebøget paaat han hørte om Folk, som ikke kjendte Jesus. Ved Mødets Slutning bekjendtgjordes der, at Kos- lekt vilde blive optaget ved Dører. Gulten havde ikke en Cent iommen, og Kamfuld over at gaa ud og ikke bi- drage noget, holdt han sig bagenfor Folket i det Haab at Kollektørerne skulde blive færdige og gaa bort inden han skulde vise sig. Men, som han listede sig henimod Døren, hørte en af Mændene ham, vendte tilbage og holdt Tøllerkenen henimod ham. Gulten stod en Stund stille, saa paa Manden og sagde roligt: "Hvad at holde den lidt lavere, Herre." Manden efterkom hans Begjæring. "Endnu lavere, Herre," sagde Gulten igjen. Atter gjorde Manden, hvad han var bedet om, halv—forundret og halv—nysgjerrig. Det vilde være bedre at du satte den helt ned paa Gulvet, ved- blev Gulten; og da dette var gjort, steg han oppaa Tøllerkenen og saa op med et Smil.

"Dette er alt, hvad jeg har at give, Herre," sagde han, men dersom Gud vil tilskede det, vil jeg blive Missionær, engang."

Og der var ikke nogen i hele Kirken den Dag, som gav saameget, som den Drenge, uden Penge iommen. Pioneer.

Smaaftykker.

Vi maa arbejde og vaage, men aldrig blive fulde af Sorg eller være angstelige overgave vort alt til Ham med et roligt Hjerte, som en der sover trygget. — Luthjer.

Tant bare hvad der er gjort for at du maatte blive frelst! Gud gav sin elskelige Søn til Lidelse og Død; Jesus døde paa Korset—den Retfærdige for uretfærdige, den Hellige for Syndere. Hans Blod blev udgøst og det er hans Blod, som renser os fra al Synd, 1 Joh. 1, 7. Hvilken Pris er betalt! Og denne Salighed, din Salighed, til bydes dig i Evangeliet. Hvorledes vil du undskyldes du foragter Evangeliet, og forspammer saa stor en Salighed? Tænkter du at Gud, som ikke sparede sin egen Søn, vil skaae dig dersom du forlaster hans elskelige Søn og forstyder Frelsens erhverved ved hans bitte Lidelse og Død?

En gammel Kristen foreholdt en Dag nogle vantroende Naboer Faren af at forsvømme deres Sjæles Salighed, og ved at gjøre dette, malede han for dem Helvedes Rædsel, som venter de ubotfærdige. En af dem vendte sig til ham og sagde: "Du er fader, kunde du gjøre et af dine Barn ulykkeligt om det havde forværret dig nok saa meget? Og vil Gud være mindre barmhjertig mod os end en jordisk Fader vil være mod sine Børn?"

Om vi har været saa ulykkelige at have fornærmet ham, vil han ikke alligevel spare os? "Spare eder!" ndraabte den gamle Kristen; "hvoreledes kunde han gjøre dette, naar han ikke sparede sin egen Søn!" — Pioneer.

Mange har Belymringer nok, men ingen Bedrøvelse over sine Synder, Kjent denne bog uden Tvivl er den bedste, idet man hjertelig angret de begangne Synder og er belymtet for, hvoreledes man kan faa Forladelse for dem hos Gud ved Kristus, og i Herrens Frygt med Fjer og Alvor vogte sig for Synder herefter. Væder os derfor bortkaste alle andre Sorger og kun beholde denne ere tilbage! — Scribe.

Imod Slutningen af forrige Aarhundrede stred den bekjendte Gudsbespotter Voltaire: "Om hundrede Aar vil Bibelen være en glemt og ubekjendt Bog, der kun findes som en Kuriositet i Busterskabet og Oldsagsmuseer som et Vidnesbyrd om tidligere Slægters Daarstab."

I det samme Aar i Paris, hvor han nedskrev denne Spaadom, har nu det britiske Bibelselskab et Vibeilager, hvortra der blot i forrige Aar udgik 150,000 Bibler og Dile af Bibelen.

Han har vist hørt til de falske Broketter.

Bidunderligt er det ogsaa at vide, at "medens Bibeludbredelsen i de første 3 Aarhundreder efter Reformationen kun omfattede 2½ Million Exemplarer af den hellige Skrift, regnes den fra dette Aarhundredes Begyndelse indtil nu at være løben op til hundrede Gange saa mange eller henimod 250 Millioner. Den hellige Skrift er allerede helt eller delvis oversat paa 350 Tungemaal, og sammenregner man alle de Folk og Stammer, i hvis Sprog Bibelen saa-

ledes foreligger nu, faar man den betydelige Sum af 1000 Millioner Mennesker, saa at det er lykkedes Bibelselskaberne at gjøre det guddommelige Ord tilgængeligt for to Trediedele af Jordens Beboere."

Men Resten faar jo tilbage, og det til kræves, at Bibelen skal oversættes paa omtrent halvtredie Tusinde Sprog og Dialekter.

I Prædikeembedet skal man bestræbe sig for at gjøre en Fangst; ikke en Pengefangst, ikke en Fangst af en Steeg, ikke en Fangst af Guld, ikke en Fangst af Værelse, men en Fangst af Mennesker.

"Kjender du Jesus?" Dette Spørgsmaal var henvendt til en from, ung Husfru, som hastig var angreben af Tyfusfeber, saa dødsdyg og ubevidst saa hun ikke kjendte de kjære Venner, som omgav hende.

Admattet aabnede hun sine døende Øine og svarede, mens et sunkende Smil spillede paa hendes Læber: "Jesus—Jesus—D, jo, jeg kjender Jesus, ei, han har længe været min kjæreste Ven! Kjender Jesus? ei, han er min Frelser: Han er mig nær nu, just her, ganske nær. Lad mig saa trykke dens Haand som taler til mig om min Ven, min Broder." Efter fire Dages Sygdom kaldtes hun hjem for at være med Kristus. — Pioneer.

Nyt Blad.

"Zoar" heber et lidet Blad, som udgives af Past. D. R. Ramberg, Salt Lake City, Utah. Det udkommer i Gang om Maanedn og koster 25 Cts. om Aaret. Det kan bestilles hos Udgiveren, hvis Adresse er: Rev. D. R. Ramberg, 237 S. 4th East Str, East Lake City, Utah.

Bladet skal naturligtvis fornemmelig være en Støtte og Hjælp for Missionæren under hans Arbejde blandt Mormonerne; men dets Indhold er ligesaa god og nyttig Læsning udenfor den snevre Kred, og vi haaber, at ret mange vil abonnere paa Bladet og saaledes gjøre sig nærmere bekendt med Mormonerne og det haarde Arbejde, som Missionen har iblandt dem, og paa samme Tid slaffe Udgiveren en liden Indtægt, som vel kan trænges. Ved at arbejde for "Zoar" arbejder du altsaa for Utahmissionen.

Ulyheder.

Fr. T. C. Sætra kommer alligevel ikke til at forlade Parkland. Han har nemlig kjøbt et nyt Vandsted omtrent 3 Mil fra University, og skal om nogle saa Dage overtage sin nye Eiendom og flytte ind i sit nye smukke Hjem.

Fr. Ole Reier, som et Aars Tid har havt Ansættelse ved Skolen som "Janitor", har med sin Datter Anna forladt os. Han drog til det norske Nybygg i Tennessee.

Onsdag d. 8de April, kl. 9 Formiddag begyndte Skolen sin Aarstermin med 48 Elever, hvoraf 14 i Primary Department. Dette Antal Disciple er vel ikke stort men det var overraskende

for os, som ved, hvor stor Pengeudgifter der er blandt Folk, og hvor faare de unge paa denne Aarstid trænges hjem. En Tid var vi næsten bange for at holde nogen Aarstermin dette Aar, men heri er vi da til vor Glæde og Opmuntring bleven bestjæmmede. Bantros Misshand hjælper ikke ved vor Sprog og dens Arbejde ligesaa lidt som noget andetsteds; men Tro og Kjærlighed og Haab kan hjælpe den og dens Gjærning frem. Lad den derfor med sin Nød og med sin store og herlige Op- gabe finde Hjælp og Støtte hos troende, kjærlige og taknemmelige Mænd og Kvinder og Børn i vort Samfund!

Stolen har nu faaet sin første Eleve fra Idaho. Det er Thea Skuggerud fra Genesee, Post. W. A. Christensen's Kalb. Hun ledsages af sin ældre Broder Gustav, der allerede her nedjat sig her i Parkland som Urmager. Vi haaber, at han maa faa nok at gjøre, saa at han kan blive vel tilfreds med sit Ophold her.

Betalt for Herald.

Rev. A. Mageljon, Bratsberg, Minn, \$2, J. A. Husebye, Rindred, N. Dak, \$1.50, Anund Hansen, Vermillion S Dak, Rev. A. Larson, Drum, Neb., Elias Johnson, Roland, Ia, Lars A. Dale, Kasson, Minn, hver \$1, J. C. Jørgensen, A. F. Olvig, San Francisco, Cal, W. P. Hatling, Lawry, Minn, Andreas Berger, Banesboro, Minn, J. P. Kingsley, Lawrence Wash, Jacob Lunde, Wittenberg, Wis, Ole W. Weaver, Kasson, Minn, Gabriel Virenes, Oslo, Minn, O. Osland, Chicago Ill, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Mottage med hjertelig Tak fra Ole Vellestad, Post W. A. Kliffens Kal, \$5, Lars Olsen Genesee Idaho, ved J. A. Skuggerud, 12 Pound Smør.

Parkland, Wash, 16. April 1896.

L. Larsen, Kasserer.

Skandinavisk Assurance Forretning

i første Klasse's Selskaber.

L. N. HANSEN,

CITIZEN NATIONAL BANK BLDG.

1340½ Pacific Avenue, 1340½

Tillige Notary Public.

Til Skatteyder!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og a ber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Venner i Polen, som sender os 35 Cents for hver Lot og en usigtig Beskrivelse af Vores Solids og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betaltbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Op- gaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Kasser.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa udtaltes inden Udsbet af Skoleaaret 1896 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gaae baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan søge sig efter skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Aarsterminen begynder den 8de April 1896 og slutter den 20de Mai. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og her kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Rusit, Skrifhand og Type writing betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilsyn en Dollar Termen.

I Børneskolen gives Undervisning i Religion og Korst saavel som i de sædvanlige Common Skolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Termen forudbetalt.

Ausgninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønberg Parkland, Pierce Co., Wash

The Red Front

"Tæten" med et stort Lager af Herreflæder bestående af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagsfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaaffelser, intet Humbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at tjanke Opmærksomhed.

Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.
1308 Pacific Avenue.
Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.
Norske Familie-Mediciner
P. Jensen, Fern Hill. Høbet Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC
THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Omaha og Kansas City	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Portland	2 00 p. m.	5 00 p. m.
Portland	11 45 p. m.	6 45 a. m.
Seattle	7 00 a. m.	8 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10 30 a. m.	10 00 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	5 55 p. m.
Seattle	8 00 p. m.	7 30 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 55 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decola	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Decola og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

Kor Seattle, Port Townsend og Victoria,
Afgaar fra Tacoma 7 30 p. m.
Daglig undtagen Søndag.
Afgaar fra Victoria 8.30a. m.
Daglig undtagen Mandag.

Merer fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man søge ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A., Portland, Oregon.
A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.
City Ticket Off., 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Dr. Fængsrudd's
Blod i Nærheden af Universitetet.

NORSK

KOLONI.

Et af de vakreste Dalsfjæder i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle fornødte Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Sværverud,
Eugene, Oregon.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbsforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE. - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,
Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af Ilte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

R. Kraabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbud af Jewelry, solid og plated. Sølvjager og optiske Instrumenter.

[1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
G. Steinbach, Vice President
G. G. Ansvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsetninger.
Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Poststaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufulgt R. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University
Association

Udkommer hver Uge
og koster forstubsvis
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faaar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Løden daglig fra Kl. 10. til 12.
Lørdag fra Kl. 10. til 12. og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
V. H. Caspar, President
G. W. Snos, V. Præsident
G. S. Selvig, Cashier
D. S. Vandervilt, Ass't Cashier

Directors.

Dommer: C. J. Stiles, C. W. Briggs, D. W. Anderson
G. J. Holmes, Theob. Hoover, Geo. P. Gadsen, V. H. Caspar, G. W. Snos,
D. S. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene adlaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillaaer. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De Scandinaviske og de fleste Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.